

Tunezja

Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Tunezyjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 22 marca 1985 r

z dnia 22 marca 1985 r. ([Dz.U. 1987 Nr 11, poz. 71](#))

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 marca 1985 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Tunezyjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych w następującym brzmieniu:

Umowa

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Tunezyjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych.

Polska Rzeczpospolita Ludowa i Republika Tunezyjska,

pragnąc uregulować w duchu przyjaźni i współpracy swe stosunki prawne, postanowiły zawrzeć niniejszą umowę i w tym celu wyznaczyły jako swych pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Lecha Domerackiego - Ministra Sprawiedliwości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Prezydent Republiki Tunezyjskiej

Mohamed Ridha Ben Ali - Ministra Sprawiedliwości Republiki Tunezyjskiej,

którzy po dokonaniu wymiany swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rozdział I

Postanowienia ogólne.

Artykuł 1

Zakres ochrony prawnej.

1.

Obywatele każdej z Umawiających się Stron korzystają w zakresie swych praw osobistych i majątkowych z takiej samej ochrony prawnej na terytorium drugiej Strony, jaka przysługuje jej własnym obywatelom. Mają oni prawo swobodnego dostępu do organów sądowych, administracyjnych i innych właściwych organów. Mogą bronić swych interesów przed tymi organami, składać wnioski i wytaczać powództwa.

2.

Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do osób prawnych utworzonych zgodnie z prawem Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się ich siedziba.

Artykuł 2

Tryb porozumiewania się.

Właściwe organy Umawiających się Stron udzielają sobie wzajemnie, na wniosek, pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych na warunkach przewidzianych w niniejszej umowie. Porozumiewają się one między sobą drogą dyplomatyczną, chyba że umowa niniejsza stanowi inaczej.

Artykuł 3

Język urzędowy.

1.

Pisma i wnioski dotyczące pomocy prawnej sporządza się w języku wzywającej Umawiającej się Strony z załączonym tłumaczeniem na język wezwanej Umawiającej się Strony lub na język francuski. Wnioski o udzielenie pomocy prawnej powinny być podpisane i opatrzone pieczęcią urzędową właściwego organu.

2.

Tłumaczenie powinno być dokonane przez tłumacza przysięgłego zgodnie z prawem Strony wzywającej.

Artykuł 4

Odmowa udzielenia pomocy prawnej.

Udzielenia pomocy prawnej można odmówić:

a)

jeżeli wykonanie wniosku o udzielenie pomocy prawnej, według oceny wezwanej Umawiającej się Strony, mogłoby zagrozić jej suwerenności, bezpieczeństwu lub porządkowi publicznemu,

b)

jeżeli przestępstwo, z którego powodu żąda się udzielenia pomocy prawnej, jest uważane przez wezwaną Umawiającą się Stronę za przestępstwo o charakterze politycznym,

c)

jeżeli przestępstwo, z którego powodu żąda się udzielenia pomocy, jest uważane przez wezwaną Umawiającą się Stronę za przestępstwo przeciwko obowiązkowi wojskowemu,

d)

jeżeli czyn będący podstawą wniosku nie jest zagrożony karą przez prawo Strony wezwanej.

Artykuł 5

Zwolnienie od zabezpieczenia kosztów procesu.

1.

Od obywateli i od osób prawnych Umawiających się Stron, które występują przed organami sądowymi drugiej Umawiającej się Strony, nie można żądać zabezpieczenia kosztów procesu ani kaucji, niezależnie od ich nazwy, z tego powodu, że są cudzoziemcami lub że nie mają miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na terytorium Strony, przed której organem sądowym toczy się postępowanie, jeżeli mają miejsce zamieszkania, pobytu lub siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2.

Jednakże zaliczek na wydatki sądowe, które strona procesowa obowiązana jest uiścić w toku postępowania, można żądać od obywateli i od osób prawnych drugiej Umawiającej się Strony na tych samych warunkach i w takim samym zakresie, jak od obywateli lub od osób prawnych Umawiającej się Strony, na której terytorium toczy się postępowanie.

Artykuł 6

Zwolnienie od kosztów sądowych i bezpłatne zastępstwo procesowe.

1.

Obywatele jednej z Umawiających się Stron korzystają przed organami sądowymi drugiej Umawiającej się Strony ze zwolnienia od kosztów sądowych oraz z bezpłatnego zastępstwa procesowego, jak również ze zwolnienia z należności, opłat i wydatków sądowych przyznanego obywatelom tej ostatniej Strony, którzy nie posiadają wystarczających środków na pokrycie kosztów postępowania, na tych samych warunkach co obywatele tej Strony.

2.

Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do czynności procesowych dokonywanych w tej samej sprawie przed organami sądowymi drugiej Umawiającej się Strony, jak również do postępowania w sprawie o uznanie lub wykonanie orzeczenia sądowego.

3.

Postanowienia ustępu 1 i 2 stosuje się również do osób prawnych.

Artykuł 7

Zaświadczenie uzasadniające zwolnienie od kosztów sądowych i przyznanie bezpłatnego zastępstwa procesowego.

1.

Zaświadczenie uzasadniające zwolnienie od kosztów sądowych i przyznanie bezpłatnego zastępstwa procesowego wydaje właściwy organ Umawiającej się Strony, na której terytorium wnioskodawca ma miejsce zamieszkania lub pobytu.

2.

Jeżeli miejsce zamieszkania lub pobytu wnioskodawcy znajduje się na terytorium państwa trzeciego, zaświadczenie takie może wydać przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd

konsularny Umawiającej się Strony, której wnioskodawca jest obywatelem. Może ono również uwierzytelnić zaświadczenie wydane przez organy państwa trzeciego.

3.

Organ sądowy rozpoznający wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i przyznanie bezpłatnego zastępstwa procesowego orzeka zgodnie z prawem swego państwa. Może on w razie potrzeby zwrócić się o uzupełniające dane do organu, który wystawił zaświadczenie.

Artykuł 8

Informacje o prawie.

Ministerstwa Sprawiedliwości Umawiających się Stron udzielają sobie wzajemnie na wniosek informacji dotyczących prawa ich Państw.

Rozdział II

Pomoc prawna w sprawach cywilnych.

Artykuł 9

Udzielanie pomocy prawnej.

1.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego udzielania sobie pomocy prawnej w sprawach cywilnych, na warunkach ustalonych w niniejszej umowie.

2.

W rozumieniu niniejszej umowy wyrażenie "sprawy cywilne" obejmuje sprawy cywilne i handlowe oraz sprawy dotyczące stanu cywilnego.

Artykuł 10

Przedmiot pomocy prawnej.

Pomoc prawna w sprawach cywilnych obejmuje doręczanie pism i dokonywanie czynności procesowych, takich jak przesłuchiwanie świadków lub stron, przeprowadzanie dowodu z opinii biegłego, oględziny oraz wszelkie inne środki zbierania danych. Udziela się jej również w celu ustalenia adresów osób, które mają być pozwane w sprawie cywilnej przed sąd przez osoby zamieszkałe na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony.

Artykuł 11

Forma wniosku o udzielenie pomocy prawnej.

1.

Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać oznaczenie organu wzywającego i organu wezwanego, określenie sprawy, której dotyczy wniosek, imiona i nazwiska stron, charakter, w jakim występują w postępowaniu, ich zawód, miejsce zamieszkania lub pobytu,

imiona, nazwiska i adresy ich pełnomocników, przedmiot wniosku, rodzaj czynności, jakich należy dokonać, oraz informacje niezbędne do wykonania wniosku.

2.

Postanowienia ustępu poprzedzającego stosuje się również do osób prawnych.

3.

Wniosek o udzielenie pomocy prawnej, jak również inne pisma pochodzące od organów sądowych Umawiających się Stron powinny być podpisane i opatrzone pieczęcią organu, od którego pochodzą.

Artykuł 12

Wykonywanie wniosków o udzielenie pomocy prawnej.

1.

Przy wykonywaniu wniosku o udzielenie pomocy prawnej organ wezwany stosuje prawo obowiązujące w jego państwie. Jednakże organ wezwany może na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony zastosować prawo tej ostatniej Strony w takim zakresie, w jakim nie jest ono sprzeczne z prawem Strony wezwanej.

2.

Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej, przekazuje go właściwemu organowi Strony wezwanej i zawiadamia o tym Stronę wzywającą.

3.

Na wniosek organu wzywającego organ wezwany zawiadamia w odpowiednim czasie organ wzywający i zainteresowane strony listem poleconym o terminie i miejscu wykonania wniosku o udzielenie pomocy prawnej.

4.

Jeżeli wniosek o udzielenie pomocy prawnej nie może być wykonany, wezwana Umawiająca się Strona zwraca go niezwłocznie Stronie wzywającej, wskazując przyczynę, z której powodu wniosek nie mógł być wykonany.

Artykuł 13

Doręczanie pism sądowych i pozasądowych.

1.

Strona wezwana doręcza pisma zgodnie ze swym prawem wewnętrznym. Jeżeli pisma nie zostały sporządzone w języku Strony wezwanej lub nie załączono uwierzytelnionego ich tłumaczenia na język francuski, Strona wezwana doręczy je adresatowi tylko wówczas, gdy zgodzi się on na ich przyjęcie.

2.

Jeżeli osoba wskazana we wniosku o doręczenie nie zostanie odnaleziona pod wskazanym adresem, organ wezwany ustali w miarę możliwości jej dokładny adres.

3.

Dowodem doręczenia pisma będzie bądź potwierdzenie odbioru ze wskazaniem daty doręczenia, opatrzone podpisem adresata i osoby, która dokonała doręczenia, oraz pieczęcią organu wezwanego, bądź protokół organu, który dokonał doręczenia, ze wskazaniem daty i sposobu dokonania doręczenia.

4.

Jeżeli pismo nie mogło zostać doręczone, Strona wezwana zwróci je niezwłocznie Stronie wzywającej, wskazując przyczynę, z której powodu doręczenie nie zostało dokonane.

Artykuł 14

Uprawnienia przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych w zakresie doręczeń i przesłuchań.

1.

Umawiające się Strony mogą dokonywać doręczeń wszelkich pism swym obywatelom oraz przesłuchiwać ich w charakterze stron, świadków lub biegłych za pośrednictwem swych przedstawicieli dyplomatycznych lub urzędników konsularnych.

2.

Przy doręczaniu i przesłuchiwaniu w sposób przewidziany w ustępie 1 zakazane jest stosowanie jakichkolwiek środków przymusu.

Artykuł 15

Koszty pomocy prawnej.

Wzywająca Umawiająca się Strona nie jest zobowiązana do zwrotu kosztów udzielenia pomocy prawnej, z wyjątkiem wynagrodzenia biegłych i kosztów ekspertyzy, o których rodzaju i wysokości Strona ta zostanie powiadomiona.

Artykuł 16

Ochrona świadków i biegłych.

1.

Przeciwko świadkowi lub biegłemu, który bez względu na posiadane obywatelstwo stawił się w sprawie cywilnej przed sądem wzywającej Umawiającej się Strony na podstawie wezwania doręzonego mu przez organ sądowy Strony wezwanej, nie może być prowadzone postępowanie karne, jak również nie można go zatrzymać z powodu przestępstwa popełnionego przed przekroczeniem granicy wzywającej Umawiającej się Strony ani zmusić do odbycia kary na podstawie orzeczenia wydanego wcześniej przez sąd Strony wzywającej.

2.

Świadek lub biegły traci ochronę przyznaną mu na podstawie ustępu 1, jeżeli, mając taką możliwość, nie opuści terytorium wzywającej Umawiającej się Strony w ciągu 15 dni od dnia, w którym został powiadomiony, że jego obecność nie jest już niezbędna.

3.

Osoba wezwana w charakterze świadka lub biegłego powinna być pouczona przez wzywający organ sądowy, że zostaną jej zwrócone koszty podróży i pobytu. Na żądanie takiej osoby organ ten wypłaci jej zaliczkę na koszty podróży i pobytu.

Rozdział III

Dokumenty.

Artykuł 17

Korzystanie z dokumentów.

Dokumenty wydane lub należycie uwierzytelnione przez organ sądowy lub administracyjny, notariusza albo właściwego funkcjonariusza państwowego jednej z Umawiających się Stron i opatrzone pieczęcią urzędową nie wymagają legalizacji w celu korzystania z nich przez organy drugiej Umawiającej się Strony.

To samo dotyczy podpisów należycie uwierzytelnionych zgodnie z prawem jednej z Umawiających się Stron.

Artykuł 18

Moc dowodowa dokumentów.

Dokumenty urzędowe sporządzone na terytorium jednej z Umawiających się Stron mają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony taką samą moc dowodową jak dokumenty sporządzone na terytorium tej Strony.

Artykuł 19

Przesyłanie aktów stanu cywilnego.

1.

Każda z Umawiających się Stron będzie przekazywała drugiej Umawiającej się Stronie na jej wniosek odpisy aktów stanu cywilnego sporządzonych, wpisanych lub sprostowanych na jej terytorium oraz odpisy prawomocnych orzeczeń sądowych wydanych w tym przedmiocie przez jej organy sądowe, dotyczących obywateli Umawiających się Stron.

2.

Przesyłanie to następuje niezwłocznie i bezpłatnie w drodze dyplomatycznej.

3.

Wnioski obywateli Umawiających się Stron dotyczące przesyłania dokumentów stanu cywilnego mogą być kierowane bezpośrednio do właściwych organów drugiej Strony. Żądane w ten sposób akty zostaną przekazane za pośrednictwem przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego Umawiającej się Strony, której organ sporządził akt. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny pobiorą stosowne opłaty w chwili doręczenia aktu.

Rozdział IV

Uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych.

Artykuł 20

Znaczenie wyrazu "orzeczenie".

Przez "orzeczenia" rozumie się orzeczenia wydane po dniu wejścia w życie niniejszej umowy oraz ugody zawarte w sprawach cywilnych przed organami sądowymi po tym dniu.

Artykuł 21

Orzeczenia podlegające uznaniu i wykonaniu.

Umawiające się Strony uznają i wykonują na swym terytorium na warunkach przewidzianych w niniejszej umowie następujące orzeczenia sądowe wydane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony:

- a) orzeczenia sądowe w sprawach cywilnych,
- b) orzeczenia sądowe w sprawach karnych, dotyczące wyłącznie naprawienia szkody lub zwrotu mienia poszkodowanemu,
- c) ugody zawarte w sprawach cywilnych przed organami sądowymi,
- d) orzeczenia w sprawach spadkowych, wydane przez organy Umawiającej się Strony, właściwe zgodnie z jej prawem do rozpoznawania spraw spadkowych.

Artykuł 22

Warunki uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych.

Wymienione w artykule 21 orzeczenia sądowe podlegają uznaniu i zezwala się na ich wykonanie, jeżeli spełniają następujące warunki:

- a) orzeczenie zostało wydane przez właściwy organ sądowy; nie uznaje się właściwości organów sądowych wzywającej Umawiającej się Strony, jeżeli według prawa Strony wezwanej wyłącznie właściwe są organy sądowe tej Strony,
- b) orzeczenie sądowe jest prawomocne i podlega wykonaniu zgodnie z prawem Strony wzywającej,
- c) uznanie lub wykonanie orzeczenia sądowego nie narusza suwerenności, bezpieczeństwa, porządku publicznego lub podstawowych zasad prawa Strony wezwanej,
- d) w tej samej sprawie nie zostało wydane wcześniej przez właściwy organ sądowy Strony wezwanej orzeczenie korzystające z powagi rzeczy osądzonej,
- e) osoba, przeciwko której orzeczenie zostało wydane, stawiła się przed sądem, a w razie niestawienia się otrzymała wezwanie zgodnie z prawem Strony wzywającej; nie uwzględnia się wezwania dokonanego przez obwieszczenie,
- f) przed organem sądowym Strony wezwanej nie zostało wszczęte postępowanie między tymi samymi stronami, na tej samej podstawie i o ten sam przedmiot przed wpływieniem sprawy

do organu sądowego, który wydał orzeczenie objęte wnioskiem o uznanie lub zezwolenie na wykonanie.

Artykuł 23

Wniosek o uznanie lub o zezwolenie na wykonanie.

1.

Wniosek o uznanie lub o zezwolenie na wykonanie może być złożony przez osobę zainteresowaną bezpośrednio do właściwego organu sądowego wezwanej Umawiającej się Strony. Wniosek taki może być złożony również do właściwego organu sądowego Strony wzywającej, który przekaże ten wniosek właściwemu organowi sądowemu Strony wezwanej zgodnie z postanowieniami artykułu 2 niniejszej umowy.

2.

Do wniosku należy dołączyć:

a)

uwierzytelniony odpis orzeczenia sądowego lub ugody sądowej, jak również zaświadczenie stwierdzające, że orzeczenie lub ugoda są prawomocne i podlegają wykonaniu, chyba że okoliczności te wynikają z orzeczenia lub ugody,

b)

zaświadczenie stwierdzające, że strona przegrywająca, w stosunku do której orzeczenie zostało wydane, była we właściwym czasie wezwana zgodnie z prawem Strony wzywającej,

c)

uwierzytelnione tłumaczenie dokumentów wymienionych pod lit. a) i b), jak również tłumaczenie wniosku na język Strony wezwanej, a jeżeli takiego tłumaczenia nie ma - na język francuski.

3.

Równocześnie z wnioskiem o uznanie można złożyć wniosek o wszczęcie egzekucji.

Artykuł 24

Postępowanie.

1.

Jeżeli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, właściwe organy sądowe wezwanej Umawiającej się Strony orzekają, na wniosek, o uznaniu i zezwoleniu na wykonanie oraz nadają klauzulę wykonalności zgodnie ze swym prawem.

2.

Organ sądowy rozpatrujący wniosek o uznanie lub zezwolenie na wykonanie ogranicza się do sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki przewidziane w niniejszej umowie. W razie uznania orzeczenia za wykonalne, organ rozpatrujący wniosek nadaje orzeczeniu klauzulę wykonalności.

Artykuł 25

Wykonywanie orzeczeń o kosztach procesu.

1.

Jeżeli na stronę zwolnioną od zabezpieczenia kosztów procesu na podstawie artykułu 5 został prawomocnym orzeczeniem sądowym nałożony obowiązek zapłaty kosztów procesu, orzeczenie to zostanie na wniosek drugiej strony bezpłatnie wykonane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Kosztami sądowymi są również koszty poświadczenia, tłumaczenia i legalizacji.

2.

Koszty postępowania, poniesione przez wzywającą Umawiającą się Stronę, jak również należności i opłaty, od których osoba przegrywająca była zwolniona, zostaną ściągnięte i przekazane przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu tej Strony zgodnie z ustawodawstwem Państwa wezwanego.

3.

Do wniosku wymienionego w ustępie 1 należy dołączyć uwierzytelniony odpis części orzeczenia sądowego, ustalającej wysokość kosztów postępowania, zaświadczenie stwierdzające, że orzeczenie jest prawomocne, oraz uwierzytelnione tłumaczenie tych dokumentów.

4.

Organ sądowy, który zezwala na wykonanie, ograniczy się do sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki przewidziane w niniejszym artykule.

Artykuł 26

Wydanie, wywóz i przekazywanie mienia.

Stosowanie przepisów dotyczących wykonywania orzeczeń sądowych i ugód sądowych nie narusza przepisów Umawiających się Stron, dotyczących wydawania, wywozu i przekazywania wierzytelności, pieniędzy i przedmiotów.

Rozdział V

Pomoc prawna w sprawach karnych.

Artykuł 27

Udzielanie pomocy prawnej.

Umawiające się Strony zobowiązują się do wzajemnego udzielania sobie pomocy prawnej w sprawach karnych, na warunkach ustalonych w niniejszej umowie.

Artykuł 28

Przedmiot pomocy prawnej.

Pomoc prawna w sprawach karnych obejmuje doręczanie pism i dokonywanie czynności procesowych, takich jak odebranie wyjaśnień podejrzanych i oskarżonych, przesłuchanie świadków i biegłych; zbieranie danych, dowód z opinii biegłego, dokonanie przeszukań i oględzin.

Artykuł 29

Wnioski o udzielenie pomocy prawnej i ich wykonywanie.

Postanowienia artykułu 11 ustęp 3 oraz artykułów 12 do 16 niniejszej umowy stosuje się odpowiednio do udzielania pomocy prawnej w sprawach karnych. Ponadto strona wzywająca wskazuje kwalifikację prawną popełnionego czynu, jego opis, wiek podejrzanego, oskarżonego lub skazanego. W razie potrzeby wniosek zawiera również pytania, które należy zadać.

Artykuł 30

Informacje o wynikach postępowania karnego.

Każda z Umawiających się Stron przekaże drugiej Stronie informację o prawomocnych skazaniach na kary pozbawienia wolności, orzeczonych w stosunku do obywateli tej Strony. Jednocześnie, w razie potrzeby, zostaną przekazane odciski palców skazanych.

Artykuł 31

Informacje z rejestru skazanych

Właściwe organy każdej z Umawiających się Stron przesyłają sobie na wniosek organów sądowych drugiej Strony informacje dotyczące poprzednich skazań osób ściganych lub skazanych.

Rozdział VI

Przejęcie ścigania karnego.

Artykuł 32

Strona wezwana zobowiązuje się do wszczęcia postępowania karnego, zgodnie ze swym prawem, przeciwko własnym obywatelom, którzy popełnili na terytorium drugiego państwa przestępstwa będące w obu państwach zbrodniami lub występkami, jeżeli druga Strona prześle jej drogą dyplomatyczną wniosek o ściganie wraz z aktami, dokumentami, przedmiotami mogącymi służyć jako dowody i informacjami dotyczącymi zwłaszcza oskarżonego, kwalifikacją przestępstwa oraz tekstem przepisów mających zastosowanie. Strona wzywająca zostanie powiadomiona o wydanym orzeczeniu.

Rozdział VII

Wydawanie i przewóz osób wydawanych.

Artykuł 33

Obowiązek wydania.

Stosownie do postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony zobowiązują się do wydawania sobie wzajemnie na wniosek, w trybie i na warunkach określonych w niniejszym

rozdziale, osób znajdujących się na terytorium jednej z Umawiających się Stron w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności karnej lub wykonania kary na terytorium drugiej Strony.

Artykuł 34

Przestępstwa uzasadniające ekstradycję.

Wydanie następuje:

a)

w razie popełnienia czynu lub czynów, które według prawa obu Umawiających się Stron są zbrodniami lub występkami zagrożonymi przez te prawa co najmniej karą pozbawienia wolności jednego roku albo karą surowszą,

b)

w razie skazania na karę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności przez Stronę wzywającą za przestępstwo wymienione w punkcie poprzedzającym.

Artykuł 35

Odmowa ekstradycji.

Nie wydaje się:

a)

osób będących obywatelami wezwanej Umawiającej się Strony,

b)

osób, których wydanie jest niedopuszczalne według prawa wezwanej Umawiającej się Strony.

Artykuł 36

1.

Wydanie nie jest dopuszczalne, jeżeli:

a)

przestępstwo zostało popełnione na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony,

b)

przestępstwo, w związku z którym żąda się wydania, zostało popełnione poza terytorium Strony wzywającej, a prawo Strony wezwanej nie pozwala na ściganie takiego czynu, w razie gdy został on popełniony poza jej terytorium,

c)

przestępstwo, z powodu którego żąda się wydania, jest uważane przez Stronę wezwaną za przestępstwo o charakterze politycznym,

d)

przestępstwo, z powodu którego żąda się wydania, jest uważane przez Stronę wezwaną za przestępstwo przeciwko obowiązkowi wojskowemu,

e)

zgodnie z prawem jednej z Umawiających się Stron postępowanie karne może być wszczęte dopiero po złożeniu skargi przez osobę pokrzywdzoną,

f)

ze względu na przedawnienie, amnestię albo istnienie innej przeszkody prawnej wszczęcie postępowania karnego lub wykonanie kary za przestępstwo, z którego powodu żąda się wydania, nie jest dopuszczalne,

g)

osoby, których wydania się żąda, zostały prawomocnie skazane, uwolnione od kary lub uniewinnione albo postępowanie w stosunku do takich osób zostało umorzone, chyba że orzeczenie takie zapadło w wyniku braku jurysdykcji organów sądowych Strony wezwanej.

2.

Wydania można odmówić, jeżeli przestępstwo, z którego powodu żąda się wydania, jest przedmiotem postępowania na terytorium Strony wezwanej albo było przedmiotem postępowania w państwie trzecim.

Artykuł 37

Wydanie z powodu przestępstw dotyczących podatków, opłat, ceł i wymiany, na warunkach przewidzianych w niniejszej umowie, następuje tylko w razie gdy wyrazi na to zgodę Strona wezwana.

Artykuł 38

W razie odmowy wydania, Strona wezwana powiadomi Stronę wzywającą o swej decyzji.

Artykuł 39

Równoczesne wystąpienie o ekstradycję przez kilka państw.

Jeżeli o wydanie tej samej osoby wystąpi równocześnie kilka państw, z powodu tych samych lub różnych czynów, Strona wezwana rozstrzyga, który wniosek uwzględni, biorąc pod uwagę w szczególności obywatelstwo osoby, o której wydanie chodzi, daty złożenia wniosków, miejsce i wagę przestępstwa.

Artykuł 40

Wniosek o wydanie.

1.

Do wniosku o wydanie, sporządzonego na piśmie i adresowanego do Strony wezwanej, należy dołączyć:

a)

uwierzytelniony odpis nakazu aresztowania, a jeżeli wydania żąda się w celu wykonania kary - uwierzytelniony odpis prawomocnego wyroku,

b)

opis czynów, za które żąda się wydania, ze wskazaniem czasu i miejsca ich popełnienia, ich kwalifikację prawną oraz wskazanie przepisów, które mają zastosowanie, wraz z odpisem tekstu tych przepisów,

c)

informacje dotyczące okresu kary nie wykonanej, w razie żądania wydania osoby skazanej, która odcierpiała tylko część wymierzonej kary,

d)

wszelkie dane dotyczące osoby, której wydania się żąda, a zwłaszcza jej imię i nazwisko, obywatelstwo i miejsce zamieszkania lub pobytu; w miarę możliwości do wniosku należy dołączyć rysopis tej osoby, jej fotografię i odciski palców.

2.

Strona wezwana może żądać uzupełniających informacji, jeżeli dane wymienione w ustępie poprzedzającym nie są wystarczające. Strona wzywająca powinna odpowiedzieć na to żądanie w terminie nie przekraczającym dwóch miesięcy. Termin ten może być przedłużony o 15 dni na podstawie wzajemnego porozumienia się Umawiających się Stron.

3.

Jeżeli Strona wzywająca nie udzieli uzupełniających informacji w określonym terminie, Strona wezwana zwolni osobę aresztowaną.

Artykuł 41

Tymczasowe aresztowanie w celu wydania.

Jeżeli warunki wydania są spełnione, Strona wezwana zarządzi niezwłocznie, zgodnie ze swym prawem, aresztowanie osoby, której wydania się żąda.

Artykuł 42

Tymczasowe aresztowanie przed otrzymaniem wniosku o wydanie.

1.

W wypadku nie cierpiącym zwłoki tymczasowe aresztowanie może nastąpić przed otrzymaniem wniosku o wydanie, jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona o to wnosi. Należy powołać się na nakaz aresztowania lub na prawomocny wyrok, wydane przeciwko tej osobie, wraz z zapewnieniem, że następnie zostanie nadesłany wniosek o wydanie. Wniosek o tymczasowe aresztowanie może być przekazany drogą pocztową, telegraficznie lub teleksem.

2.

Strona wzywająca powinna być niezwłocznie zawiadomiona o tymczasowym aresztowaniu, zgodnie z ustępem poprzedzającym, i o dacie aresztowania.

Artykuł 43

Wypuszczenie na wolność osoby tymczasowo aresztowanej.

1.

Czas trwania tymczasowego aresztowania przed przyznaniem wniosku o wydanie nie może przekraczać jednego miesiąca. Na wniosek Strony wzywającej termin ten może być przedłużony o piętnaście dni.

2.

Strona wezwana zwolni osobę tymczasowo aresztowaną przed upływem tego terminu, jeżeli wcześniej zostanie zawiadomiona, że Strona wzywająca nie ma już zamiaru żądać wydania.

Artykuł 44

Odroczenie wydania.

Jeżeli przeciwko osobie, której wydania się żąda, toczy się przed właściwymi organami Strony wezwanej postępowanie karne o inne czyny albo jeżeli powinna ona odbyć karę pozbawienia wolności orzeczoną przez te organy, wydanie może być odroczone do chwili ukończenia postępowania karnego lub odbycia albo darowania kary.

Artykuł 45

Wydanie czasowe.

Jeżeli odroczenie wydania doprowadziłoby do upływu terminu przedawnienia karalności lub wykonania kary albo mogłoby przeszkodzić ustaleniu okoliczności mających istotne znaczenie dla postępowania, można zgodzić się na czasowe wydanie, pod warunkiem że osoba wydana zostanie niezwłocznie odesłana na terytorium Strony wezwanej po dokonaniu czynności postępowania, dla których zgodzono się dokonać wydania.

Artykuł 46

Ograniczenie ścigania karnego.

1.

Osoba wydana nie może być bez zgody wezwanej Umawiającej się Strony pociągnięta do odpowiedzialności karnej ani nie można w stosunku do niej wykonać kary z powodu innego czynu przestępnego, popełnionego przed wydaniem, aniżeli ten, z którego powodu została wydana. Osoby tej nie można również wydać państwu trzeciemu bez zgody wezwanej Umawiającej się Strony.

2.

Zgoda nie jest wymagana, jeżeli:

a)

osoba wydana po zakończeniu postępowania karnego albo po wykonaniu kary lub jej darowaniu w terminie jednego miesiąca nie opuściła terytorium wzywającej Umawiającej się Strony; do tego terminu nie wlicza się czasu, w którym osoba wydana nie miała możliwości opuścić terytorium wzywającej Umawiającej się Strony,

b)

osoba wydana po opuszczeniu terytorium wzywającej Umawiającej się Strony ponownie na terytorium to dobrowolnie powróciła.

Artykuł 47

Informacja o następstwach wydania.

Wzywająca Umawiająca się Strona zawiadomi wezwaną Umawiającą się Stronę o wyniku postępowania karnego przeciwko osobie wydanej. Na wniosek wezwanej Umawiającej się Strony wzywająca Umawiająca się Strona dołączy do tej informacji odpis prawomocnego orzeczenia.

Artykuł 48

Przekazanie osoby wydanej.

1.

Wezwana Umawiająca się Strona, która zgadza się na dokonanie wydania, zawiadamia wzywającą Umawiającą się Stronę o miejscu i czasie wydania danej osoby.

2.

Osoba, na której wydanie zgodzono się, zostanie zwolniona, jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona nie przejmie jej w terminie 15 dni od daty ustalonej dla wydania, chyba że Strona ta ubiega się o odroczenie wydania.

Artykuł 49

Ponowne wydanie.

Osoba wydana, która uchyliła się od postępowania karnego lub od wykonania kary i powróciła na terytorium Strony wezwanej, może być ponownie wydana. W takim wypadku nie zachodzi potrzeba dołączania do wniosku dokumentów przewidzianych w artykule 40 niniejszej umowy.

Artykuł 50

Przekazywanie przedmiotów.

1.

Na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony Strona wezwana zajmuje na warunkach przewidzianych w jej prawie wewnętrznym i przekazuje przedmioty:

a)

które mogą służyć jako dowody w sprawie,

b)

które pochodzą z przestępstwa i zostały ujawnione przed przekazaniem osoby, której wydania się żąda, lub po jej przekazaniu,

c)

które osoba ta uzyskała w zamian za przedmioty pochodzące z przestępstwa.

2.

Przekazanie to może nastąpić również wówczas, gdy wydanie nie może nastąpić na skutek ucieczki lub śmierci osoby, której wydania się żąda.

3.

Państwo wezwane może, jeżeli uzna to za konieczne dla celów postępowania karnego, zatrzymać czasowo te przedmioty lub przekazać je pod warunkiem zwrotu.

4.

Przekazanie przedmiotów nie może naruszać praw, które Strona wezwana lub osoby trzecie nabyły w stosunku do tych przedmiotów. Jeżeli prawa takie istnieją, przedmioty te zostaną zwrócone Stronie wezwanej bez kosztów, gdy tylko będzie to możliwe po zakończeniu postępowania karnego na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony.

5.

W razie wydania przedmiotów i wartości dewizowych zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, nie mają zastosowania przepisy dotyczące wwozu i wywozu przedmiotów i wartości dewizowych.

Artykuł 51

Tranzyt osób.

1.

Jedna z Umawiających się Stron na wniosek drugiej Umawiającej się Strony zezwoli na tranzyt przez swoje terytorium osób wydanych przez państwo trzecie. Przepis ten nie ma zastosowania, gdy według postanowień niniejszej umowy nie istnieje obowiązek wydania.

2.

Wniosek o zezwolenie na tranzyt składa się i rozpatruje w tym samym trybie co wniosek o wydanie.

3.

Wezwana Umawiająca się Strona dokonuje tranzytu w taki sposób, jaki jej najbardziej odpowiada.

Artykuł 52

Koszty wydania i tranzytu.

1.

Koszty spowodowane postępowaniem ekstradycyjnym aż do chwili przekazania osoby wydanej ponosi Strona wezwana.

2.

Koszty spowodowane tranzytem ponosi Strona wzywająca.

Artykuł 53

Tryb porozumiewania się w sprawach o wydanie i przewóz.

W sprawach o wydanie i o tranzyt porozumiewają się Minister Sprawiedliwości lub Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz Minister Sprawiedliwości Republiki Tunezyjskiej.

Rozdział VIII

Postanowienia końcowe.

Artykuł 54

Wejście w życie umowy.

1.

Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Tunisie.

2.

Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

3.

Umowa niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat i ulega automatycznemu przedłużeniu na dalsze pięcioletnie okresy, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej co najmniej na sześć miesięcy przed upływem danego okresu.

Sporządzono w Warszawie dnia 22 marca 1985 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i francuskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W razie rozbieżności interpretacyjnych między tekstami polskim i arabskim, decyduje tekst francuski.

Na dowód czego pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzili ją pieczęciami.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Strona główna - <http://alimenty.net>